



Документ за разглеждане в заседание

A9-0052/2019

11.12.2019

ДОКЛАД

относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана –
годишен доклад
(2019/2135(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Арно Данжан

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ПОЗИЦИЯ НА МАЛЦИНСТВОТО.....	30
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ	31
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	38
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	39

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана – годишен доклад
(2019/2135(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 20 декември 2013 г., 26 юни 2015 г., 15 декември 2016 г., 22 юни 2017 г., 28 юни 2018 г., 14 декември 2018 г. и 20 юни 2019 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно общата политика за сигурност и отбрана от 25 ноември 2013 г., 18 ноември 2014 г., 18 май 2015 г., 27 юни 2016 г., 14 ноември 2016 г., 18 май 2017 г., 17 юли 2017 г., 25 юни 2018 г. и 17 юни 2019 г.,
- като взе предвид документа, озаглавен „Обща визия, общи действия: по-силна Европа – Глобална стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз“, който беше представен от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) на 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид съвместните декларации от 8 юли 2016 г. и 10 юли 2018 г. на председателите на Европейския съвет и Комисията и генералния секретар на НАТО,
- като взе предвид общия набор от 42 предложения, одобрен от Съвета на Европейския съюз и Северноатлантическия съвет на 6 декември 2016 г., и докладите за напредъка от 14 юни и 5 декември 2017 г. относно прилагането на тези предложения, както и новия набор от 32 предложения, одобрен от двата Съвета на 5 декември 2017 г.,
- като взе предвид Документа за размисъл относно бъдещето на европейската отбрана от 7 юни 2017 г. (СОМ(2017)0315),
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2013 г. относно военните структури на ЕС: етап на развитие и перспективи¹,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и Заключителния акт от Хелзинки от 1 август 1975 г. на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно космическа

¹ ОВ С 93, 9.3.2016 г., стр. 144.

стратегия за Европа²,

- като взе предвид своите препоръки от 15 ноември 2017 г. до Съвета, Комисията и ЕСВД относно Източното партньорство с оглед на срещата на високо равнище през ноември 2017 г.³,
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2016 г. относно Европейския съюз за отбрана⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 16 март 2017 г. относно конституционните, правните и институционалните последици от общата политика за сигурност и отбрана: възможности, предлагани от Договора от Лисабон⁵,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2017 г. относно мандата за тристранната среща във връзка с проекта на бюджет за 2018 г.⁶,
- като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2018 г. относно военната мобилност⁷,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2018/1092 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за създаване на Европейска програма за промишлено развитие в областта на отбраната с цел подкрепа на конкурентоспособността и иновационния капацитет на отбранителната промишленост на Съюза⁸,
- като взе предвид своята законодателна резолюция от 18 април 2019 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски фонд за отбрана⁹,
- като взе предвид своите резолюции от 23 ноември 2016 г. относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана (въз основа на годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност)¹⁰, от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана¹¹ и от 12 декември 2018 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност¹²,
- като взе предвид документа, озаглавен „План за изпълнение в областта на сигурността и отбраната“, представен от ЗП/ВП на 14 ноември 2016 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 13 юни 2018 г. относно отношенията между

² ОВ С 337, 20.9.2018 г., стр. 11.

³ ОВ С 356, 4.10.2018 г., стр. 130.

⁴ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 18.

⁵ ОВ С 263, 25.7.2018 г., стр. 125.

⁶ ОВ С 334, 19.9.2018 г., стр. 253.

⁷ Приети текстове, P8_TA(2018)0498.

⁸ ОВ L 200, 7.8.2018 г., стр. 30.

⁹ Приети текстове, P8_TA(2019)0430.

¹⁰ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 50.

¹¹ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 36.

¹² Приети текстове, P8_TA(2018)0514.

ЕС и НАТО¹³,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 30 ноември 2016 г., озаглавено „Европейски план за действие в областта на отбраната“ (COM(2016)0950),
- като взе предвид новия пакет от мерки за отбраната, представен от Комисията на 7 юни 2017 г. в нейното съобщение за медиите, озаглавено „Европа, която защитава: Комисията започва дебат за преминаването към Европейски съюз за сигурност и отбрана“,
- като взе предвид своите резолюции от 14 декември 2016 г. относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност¹⁴, от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност¹⁵ и от 12 декември 2018 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност¹⁶,
- като взе предвид незаконното нахлуване в и анексиране на Крим от страна на Русия,
- като взе предвид Договора за ликвидиране на ракетите със среден обсег на действие, многократните негови нарушения от страна на Русия, включително разработването и разгръщането на системи 9M729 за крилати ракети, изстрелвани от наземни пускови установки, както и оттеглянето на Съединените щати и Русия от Договора,
- като взе предвид нарушаването на въздушното пространство и морските граници на държави членки от страна на Русия,
- като взе предвид увеличеното икономическо и военно присъствие на Китай в държави от Средиземноморието и Африка,
- като взе предвид заплахата от вътрешен и чуждестранен тероризъм, предимно от групировки като ИДИЛ и Ал Кайда,
- като взе предвид новите технологии като изкуствен интелект, космически способности и квантова изчислителна техника, които представляват нови възможности за човечеството, но създават и нови предизвикателства в областта на отбранителната и външната политика, които изискват ясна стратегия и консенсус между съюзниците,
- като взе предвид решението на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) от 24 юни 2014 г. по дело C-658/11 Европейски парламент, подкрепен от Комисията, срещу Съвета на Европейския съюз¹⁷,
- като взе предвид Плана на Съюза за действие за военната мобилност, публикуван

¹³ Приети текстове, P8_TA(2018)0257.

¹⁴ ОВ С 238, 6.7.2018 г., стр. 89.

¹⁵ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 47.

¹⁶ Приети текстове, P8_TA(2018)0513.

¹⁷ Решение на Съда (голям състав) от 24 юни 2014 г., Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

на 28 март 2018 г.,

- като взе предвид Заключенията на Съвета относно укрепването на Стратегическото партньорство ООН – ЕС в областта на мироопазващите операции и управлението на кризи: приоритети за 2019 – 2021 г., приети на 18 септември 2018 г.,
- като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид становището на комисията по конституционни въпроси,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0052/2019),

Трайна неяснота и непредвидимост в контекста на сигурността

1. отбелязва трайното влошаване на контекста на сигурността на Съюза, който е изправен пред многобройни предизвикателства, засягащи пряко или косвено сигурността на неговите държави членки и на неговите граждани: въоръжени конфликти и уязвими държави на европейския континент и в близост до него, предизвикващи масови разселвания на население и нарушения на правата на човека, улеснявани от транснационални мрежи на организираната престъпност, джихадистки тероризъм, кибератаки, хибридни заплахи и хибридна война срещу европейски страни, отслабване на усилията за разоръжаване и международните режими за контрол върху оръжията, нарастващи заплахи за природните ресурси, енергийна несигурност и изменение на климата;
2. счита, че нестабилността и непредвидимостта по границите на Съюза и в непосредственото му съседство (Северна Африка, Близък изток, Кавказ, Балкани, Източно Средиземноморие, руската агресия срещу Украйна и Грузия и др.), както и в разширеното му съседство (Сахел, Африкански рог и др.), представляват пряка и косвена заплаха за сигурността на континента; подчертава неразривната връзка между вътрешната и външната сигурност; признава, че активната ангажираност към съседните държави е в интерес на Европейския съюз;
3. констатира, че някои световни фактори (Съединените щати, Китай, Русия), но също и нарастващ брой регионални фактори (Турция, Иран, Саудитска Арабия и др.) са възприели логика на демонстрация на сила, като съчетават едностранни дипломатически позиции, промени в съюзите, дестабилизиращи дейности от предимно хибриден характер и увеличаващ се военен капацитет;
4. подчертава нарастващото геополитическо значение на Арктика и неговото въздействие върху положението със сигурността в ЕС и в световен мащаб; настоятелно призовава ЕС да работи за по-последователна вътрешна и външна политика, стратегия за Арктика и конкретен план за действие относно ангажираността на ЕС в Арктика, като се вземат под внимание също и аспектите на сигурността и геостратегическите аспекти; отбелязва капацитета на ЕС да допринесе за разрешаване на потенциални предизвикателства в областта на сигурността и геостратегията;
5. изразява сериозна загриженост от цялостното дестабилизиращо поведение на

Турция, включително незаконните ѝ дейности в изключителната икономическа зона (ИИЗ)/континенталния шелф на Кипър, което нарушава международното право и добросъседските отношения и застрашава мира и стабилността в един вече уязвим регион;

6. изразява съжаление, че в този контекст някои от тези участници заобикалят съзнателно, или дори се стремят да разрушат, многостранните механизми, принципите на Устава на ООН и съответните разпоредби на международното право, абсолютно необходими за поддържането на мира; отбелязва, че те могат да се превърнат в пряка заплаха за сигурността на ЕС и да изложат на опасност установени двустранни отношения между ЕС и партньорски държави;
7. с цел справяне със заплахата от разпространението на ядрени оръжия подчертава значението на многостранните преговори между ЕС и съответните страни; настоятелно призовава за спазването на договорите за ядреното оръжие; настоятелно призовава още за оказване на подкрепа за сключването на нов договор, който да замени Договора за ликвидиране на ракетите със среден обseg на действие, както и за подновяването на Договора за неразпространение на ядрено оръжие (ДНЯО) през 2020 г.;
8. подчертава, че укрепването на съществени отношения с Източна и Югоизточна Азия е от значение за основаната на правила, цялостна и устойчива стратегия за свързаност на ЕС; отбелязва военния капацитет в региона и призовава всички участващи страни да зачитат свободата на корабоплаването, да решават различията с мирни средства и да се въздържат от предприемането на едностранни действия за промяна на съществуващото положение, включително в Източнокитайско и Южнокитайско море и Тайванския проток; изразява загриженост, че чуждестранната намеса от страна на авторитарни режими чрез дезинформация и кибератаки в контекста на предстоящите общи избори застрашава азиатските демокрации и регионалната стабилност; отново заявява своята подкрепа за ефективното участие на Тайван в международни организации, механизми и дейности;
9. изразява загриженост по отношение на дейностите и политиките на Русия, които продължават да дестабилизируют и да променят контекста на сигурността; подчертава, че руската окупация в Източна Украйна все още продължава, споразуменията от Минск не са изпълнени, а незаконното анексиране и милитаризацията на Крим и Донбас продължават; изразява загриженост по отношение на продължаващите замразени конфликти, поддържани от Русия в Европа (в Молдова и Грузия); подчертава необходимостта от обща позиция по отношение на политиката на ЕС в този контекст;
10. продължава да осъжда руската военна намеса и незаконно анексиране на Кримския полуостров; изразява подкрепата си за независимостта, суверенитета и териториалната цялост на Украйна;
11. припомня, че е важно да се гарантира съгласуваност на политиката на ЕС по отношение на ситуации, които включват окупация или анексиране на територия;
12. констатира, че Съюзът закъснява с реакцията и с адаптацията си – в политически, дипломатически и военен план – към новите кризи и към този нов международен

контекст; счита, че в конкретната област на отбраната недостатъчните инвестиции, липсата на капацитет и липсата на оперативна съвместимост, но също и преди всичко политическото нежелание за прилагане на силните разпоредби, предвидени в европейските договори, както и многобройните форми на сътрудничество между държави членки, пречат на способността на Съюза да играе решаваща роля във външните кризи и да реализира пълния си потенциал; признава и подчертава освен това, че никоя страна не е в състояние сама да се изправи пред предизвикателствата във връзка със сигурността на европейския континент и непосредствената му среда; изисква от Европейския съвет да определи за политически приоритет използването на гласуване с квалифицирано мнозинство в Съвета в областта на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), където ДЕС позволява това; призовава държавите членки да разработят ефективен интегриран подход към кризи и конфликти, който да съчетава по възможно най-добър и балансиран начин граждански и военни средства; счита, че капацитетът на Съюза да реагира адекватно на възникващи кризи и конфликти зависи също и от скоростта на вземане на решения; отбелязва, че целенасочените ограничителни мерки могат да бъдат ефективни инструменти, но подчертава, че те не трябва да засягат невинни хора и следва да са в съответствие с принципите на Устава на ООН и на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС);

13. приветства признаването на споделените интереси в областта на сигурността и нарастващата политическа воля на държавите – членки на Европейския съюз, както и на останалите европейски държави и на европейските институции, за колективни действия за тяхната сигурност, като разполагат с повече средства за действия по по-превантивен, бърз, ефективен и автономен начин; отбелязва, че само чрез колективен подход ЕС може да стане по-силен и да е в състояние да поеме по-голяма отговорност за своите собствени сигурност и отбрана;
14. подчертава, че тези предизвикателства могат да бъдат най-успешно разрешени съвместно, а не от която и да било отделна държава; счита, че за ЕС е жизненоважно да реагира бързо, последователно и ефективно на тези предизвикателства, с един глас и съгласувано със съюзниците, партньорите и други международни организации;
15. изразява убеждението, че отговорът на предизвикателствата пред Съюза в областта на сигурността се основава предимно на определянето и засилването на неговата стратегическа автономност, неговия капацитет и способността му да работи в стратегическо партньорство с други субекти;
16. подчертава, че стратегическото партньорство между ЕС и НАТО е от основно значение за справяне със свързаните със сигурността предизвикателства, пред които са изправени ЕС и неговите съседни държави; подчертава, че стратегическата автономност на ЕС не поставя под съмнение НАТО и не подкопава настоящата структура на сигурността в Европа; изтъква, че по-силна Европа укрепва НАТО и позволява на ЕС да поеме заедно с НАТО повече глобални предизвикателства;
17. приветства постиженията през последните пет години по отношение на укрепването на ОПСО и призовава Съвета и Комисията допълнително да развият

капацитета на Съюза да действа като глобален партньор, представляващ интересите на европейските граждани и действащ като положителна сила в международните отношения;

18. приветства и подкрепя операцията „Atlantic Resolve“ и засиленото присъствие на предна линия на НАТО на европейския континент, и признава значението на войските на НАТО в усилията за възпиране на по-нататъшната руска агресия и осигуряване на решаваща подкрепа в случай на конфликт;
19. признава европейското участие и подкрепа за операцията „Resolute Support“ в Афганистан; признава освен това значението на тази мисия за стабилността и сигурността на Афганистан и региона;

Необходимост от развиване и засилване на европейската стратегическа автономност

20. отбелязва, че амбицията за постигане на европейска стратегическа автономност беше предложена за пръв път в заключенията на Европейския съвет от 19 и 20 декември 2013 г. и призната за пръв път в „Глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз“, представена от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) на 28 юни 2016 г., в която европейската стратегическа автономност се определя като дългосрочна цел и се отправя призив за постепенно синхронизиране и взаимно адаптиране на циклите за планиране на националната отбрана и практиките за развиване на капацитет;
21. счита, че европейската стратегическа автономност се основава на способността на Съюза да засили своята свобода на оценка на своя автономен оперативен капацитет, състоящ се от надеждни военни сили, своя промишлен капацитет за производство на необходимото за своите сили оборудване и своя политически капацитет да взема решения, когато обстоятелствата го изискват, и отразява целта за поемане на по-голяма отговорност за европейската сигурност, за да защитава своите общи интереси и ценности, заедно с партньори, когато е възможно, и сам, когато се налага; подчертава, че енергийната сигурност е важен компонент в постигането на стратегическа автономност; изразява твърдо убеждение, че европейската стратегическа автономност следва да включва капацитет за разгръщане на военни сили в периферията на ЕС;
22. следователно счита, че европейската стратегическа автономност се основава на първо място на способността на Съюза да направи оценка на дадена кризисна ситуация и да вземе автономно решение, което по необходимост предполага независим и ефикасен процес на вземане на решение, наличие на средства за оценка и свобода на анализ и действие; счита още, че европейската стратегическа автономност се основава на способността на Съюза да действа сам, когато неговите интереси са поставени на карта (оперативни зони, които се считат за приоритетни от държавите – членки на ЕС), или в рамките на съществуващи форми на сътрудничество; подчертава, че европейската стратегическа автономност се вписва в многостранна рамка, спазваща ангажиментите в рамките на ООН и добре формулирана в условия на допълняемост със и засилване на

съюзите и партньорствата, в които участват повечето държави членки; подчертава, че стратегическата автономност не предполага Съюзът да действа системно сам, навсякъде и винаги;

23. счита, че утвърждаването на европейската стратегическа автономност зависи от създаването на всеобхватна ОВППС, подкрепяна от европейско сътрудничество в отбраната в технологичната, капацитетната, промишлената и оперативната област; счита, че само практическо и гъвкаво сътрудничество, основано на прагматични инициативи, ще позволи да се преодолеят поетапно трудностите, да се поставят основите на действителна обща стратегическа култура и да се формулират общи отговори, адаптирани към основните въпроси пред сигурността и отбраната на ЕС;
24. подчертава, че за да се повиши стратегическата автономност на ЕС, държавите членки трябва да увеличат своите разходи за отбрана и да се стремят към целта за 2% от БВП; счита, че държавите членки и ЕС спешно се нуждаят от по-големи инвестиции в областта на сигурността и отбраната и че солидарността и сътрудничеството в областта на отбраната следва да се превърнат в норма;
25. изтъква, че европейската стратегическа автономност е действително постижима само ако държавите членки демонстрират политическа воля, сближаване и солидарност, което означава по-конкретно и необходимостта да се отдаде приоритет на придобиването на европейски капацитет, в който оборудването отговаря на най-високи стандарти, действително е на разположение и е конкурентоспособно, за да се осигурява едновременно с това реципрочен достъп до силно защитени пазари на отбранително оборудване;
26. отново изтъква, че европейската стратегическа автономност е законна и необходима амбиция и тя трябва да остане приоритетна цел на ОВППС и на европейската политика на отбрана; подчертава, че нейното практическо и оперативно прилагане е от компетентността както на ЕС, така и на неговите държави членки;

Действителен напредък, който следва да бъде затвърден, за да се постигне европейска стратегическа автономност

27. заявява, че европейската стратегическа автономност трябва да се формулира в следните области: външна политика и политика на сигурност, промишлена, капацитетна (съвместни програми, инвестиции в отбранителни технологии) и оперативна (финансиране на операциите, изграждане на капацитета на партньорите, капацитет за планиране и провеждане на мисиите);
28. счита за целесъобразно да се преследва строга ограничителна политика за износ на оръжие за всички видове оръжие, включително за изделията с двойна употреба; настоятелно призовава държавите членки да спазват Кодекса за поведение на ЕС при износа на оръжие; отново изтъква необходимостта от строго прилагане от страна на всички държави членки на правилата, установени в Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 г.¹⁸ относно контрола

¹⁸ Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 година определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване, ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

върху износа на оръжия, включително решително прилагане на критерий 2 относно спазването на правата на човека в държавата на крайно местоназначение;

Мисии и операции по линия на ОПСО

29. счита, че европейската отбрана се основава до голяма степен на капацитета на Съюза и на политическата готовност на държавите членки за убедителна военна намеса във външните оперативни зони; заявява, че Съюзът разполага със значителни човешки, финансови, технически и военни ресурси, които му предоставят уникален капацитет за провеждане на военни и граждански операции и за бързо и превантивно реагиране на бъдещи предизвикателства в областта на сигурността, например чрез активни мироопазващи мисии;
30. подчертава, че от приемането на Глобалната стратегия на ЕС от 2016 г. разпространението на регионални и местни конфликти, не на последно място в близост до съседните на Съюза области, създава множество предизвикателства за сигурността на Съюза, тъй като те често оказват въздействие върху други области; във връзка с това счита, че Съюзът следва да се превърне в по-активен участник в управлението на кризи, разрешаването на конфликти и опазването на мира, когато е възможно съвместно с други регионални и международни организации като ООН и Африканския съюз, в съответствие с неговите ангажименти за многостранно сътрудничество, но и самостоятелно, когато ситуацията го изисква;
31. насърчава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и държавите членки да въведат по-ориентиран към бъдещото подход към планирането и развитието на способностите и да предвидят бъдещите нужди от решителна реакция на ЕС при кризи и конфликти;
32. отбелязва, че Съюзът в момента има присъствие на три континента, на които са разгърнати 16 граждански или военни мисии (10 граждански и шест военни, от които три изпълнителни мисии и три мисии с неизпълнителен мандат); признава приноса на тези мисии за мира, международната сигурност и стабилност; подчертава, че тяхното изпълнение трябва да се съпътства от преобразуване на избрани инструменти, включени в Договора от Лисабон и въведени през последните години, така че да се увеличи тяхната ефикасност и сигурността на гражданите на ЕС; насърчава целта за постигане на по-високо ниво на ефективност на мисиите по линия на ОПСО чрез достигане на целта за 70% командировани служители и призовава държавите членки да допринасят повече;
33. приветства участието на Европейската сметна палата в одита на мисиите и операциите по линия на ОПСО и насърчава изготвянето на по-нататъшни специални доклади относно други мисии и операции;
34. призовава държавите членки и европейските органи да запазят приоритетен и засилен ангажимент към Африка; следователно приветства решението на Съвета от юли 2018 г. за удължаване на мандата на обучителната мисия на Европейския съюз в Централноафриканската република (EUTM RCA) с две години, както и намерението на Съвета да инициира гражданска мисия в допълнение към военната; отбелязва, че тези неотдавнашни събития представляват положителен

знак за потвърдена ангажираност на държавите членки, но подчертава, че положението със сигурността и правата на човека в държавата остава изключително проблематично;

35. подчертава глобалния ангажимент на Съюза в Сахел и в Африканския рог посредством шест мисии: граждански (EUCAP Мали, EUCAP Нигер, EUCAP Сомалия) и военни (EUTM Мали, EUTM Сомалия, ATALANTA); приветства и насърчава положеното усилие за регионализиране на функционирането на гражданските мисии в Сахел предвид предизвикателствата, свързани със сигурността, които надвишават рамките на държавите, в които са разгърнати европейски мисии; приветства още подкрепата на ЕС за операцията на Г-5 в Сахел; в този контекст отправя критика, че ЕСВД не е определила подходящи показатели за наблюдение на резултатите от мисиите EUCAP Нигер и EUCAP Мали и че наблюдението и оценката на действията на мисиите са били недостатъчни и не са били разработени така, че да се взема под внимание въздействието от тях;
36. изразява загриженост относно влошаването на положението в Буркина Фасо и геополитическите последици от него за региона на Сахел и Запада, което може да оправдае разгръщането на гражданска и/или военна мисия с оглед засилване на управлението на сектора на сигурността, спазване на правата на човека и възстановяване на доверието на населението в силите за сигурност;
37. отново изтъква стратегическото значение на Западните Балкани за сигурността и стабилността на ЕС; подчертава необходимостта да се засили ангажиментът, интеграцията и координацията на ЕС в региона, включително чрез мандата на мисиите на ЕС по линия на ОПСО; отново заявява, че политиката на ЕС спрямо Западните Балкани има за цел да осигури съответствието на държавите в региона с достиженията на правото на ЕС и да им предостави подкрепа за прехода по пътя към присъединяването, като подобрява управлението на мира и стабилността в Европа като цяло;
38. отново изтъква стратегическото значение на Източна Европа и Западните Балкани за стабилността и сигурността на ЕС и подчертава необходимостта от съсредоточаване и засилване на политическия ангажимент на ЕС по отношение на тези региони, включително силния мандат на мисиите на ЕС по линия на ОПСО;
39. подчертава централната роля на операция EUFOR Althea в Босна и Херцеговина за постигането и поддържането на мира и сигурността в държавата и региона; приветства заключенията на Съвета от октомври 2019 г., с които се подкрепя продължаването на присъствието на европейски военни сили в Босна и Херцеговина;
40. призовава за бързото и ефективно прилагане на Пакта относно гражданските мисии, приет през ноември 2018 г. от Съвета и държавите членки и целящ да увеличи средствата на гражданската ОПСО, с цел да бъде достигната договорената численост на кадрите и мисиите да станат по-гъвкави и функционални, което е предварително условие за ефективността и ефикасността на действията на Съюза на място; настоятелно призовава държавите членки да извършат надежден годишен преглед, който да помага да се отчете напредъкът

при прилагането на пакта в областта на гражданската ОПСО и да може да подкрепя по-нататъшната професионализация на мисиите на гражданската ОПСО след 2023 г., включително мерки за гарантиране на отчетността за постиженията на всички ангажирани участници в мисиите; призовава държавите членки да изпитат нововъведената концепция за специализирани екипи на място възможно най-скоро чрез пилотен проект, като го използват като начин да се осигурят специализирани способности за ограничен период от време, и да се запълнят съществуващите пропуски в способността, както и да извършат оценка на поуките от първите разгръщания на такива екипи;

41. подчертава, че понастоящем има 10 граждански мисии по линия на ОПСО с висока добавена стойност за мира и сигурността, разположени в съседните на ЕС държави, по-конкретно в Африка и Близкия изток, Западните Балкани и Източна Европа;
42. подчертава, че прилагането на пакта в областта на гражданската ОПСО не следва да бъде крайната точка на укрепването на гражданската ОПСО;
43. отбелязва при все това, че ефективността на мисиите и операциите на ОПСО е изправена по общо правило пред трайни структурни слабости и нарастващо нежелание от страна на държавите членки и европейските институции тези мисии и операции да станат по-силни, както от гледна точка на човешките ресурси, така и от гледна точка на мандата, и призовава за създаването на общоевропейско решение за тяхното преодоляване; отбелязва, че военните операции по линия на ОПСО все повече имат тенденцията да представляват мисии в подкрепа на обучението на въоръжените сили (EUTM), без изпълнително измерение, и отбелязва, че като признава работата на персонала на EUTM, ограниченията в областта на обучението и липсата на въоръжение водят до незадоволително функциониране на обучените единици, неспособни да ограничат въоръжените бунтове и подема на джихадисткия тероризъм;
44. изразява съжаление във връзка с факта, че процесите на вземане на решение и изпълнение протичат с много различна скорост в зависимост от наличието на обща политическа воля; изтъква, че наскоро много малко на брой военни операции разполагаха с изпълнителен мандат поради факта, че липсата на политическа воля не можеше да бъде заместена от процедурите на вземане на решение, и изисква в този контекст държавите членки да постигат достатъчна политическа воля при криза, за да използват активно съществуващите структури и процедури на ОПСО с оглед на по-бързото, гъвкаво и последователно разгръщане на мисиите; призовава ЗП/ВП да разясни на Парламента замисъла на един очевидно нов инструмент за управление на кризи – иницирането на минимисии по силата на член 28 от ДЕС;
45. подчертава липсата на гъвкавост в административните и бюджетните процедури, която силно затруднява служителите, изпратени на място;
46. подчертава необходимостта от редовно оценяване на мисиите и операциите, за да се подобри тяхната ефективност; приканва ЕСВД и Комисията да изготвят мандати, бюджети и правила за ангажираност и оперативни процедури, съответстващи на операциите, и да предвиждат стратегия за излизане; в този

контекст настоява за по-редовни обмен на информация и консултации с компетентните парламентарни комисии преди, по време и след края на мисиите и приканва комисииите да съсредоточат своите командировки и делегации в зоните на разгръщане на мисиите и операциите по линия на ОПСО; настоява Европейският парламент, заедно с националните парламенти, да има засилена роля по отношение на ОПСО, за да се гарантира парламентарният контрол върху ОПСО и нейния бюджет;

47. подчертава значението на организирането и изпълнението на съвместни обучения и учения между европейските въоръжени сили, както и паралелни и координирани учения между ЕС и НАТО, като по този начин се насърчават организационната, процедурната и техническата оперативна съвместимост и военната мобилност с оглед на възможно най-добрата подготовка на мисиите, гарантирането на взаимно допълване, избягването на ненужно дублиране и справянето с широк спектър от заплахи, както конвенционални, така и неконвенционални; в това отношение приветства европейската инициатива за обмен на млади офицери по модел на „Еразъм“ (военна програма „Еразъм“ - EMILYO), ръководена от Европейския колеж по сигурност и отбрана, която има за цел да позволи на националните военни образователни и учебителни институции да проучват възможности за количествен и качествен обмен на знания и ноу-хау; приветства признаването, че не може да има сигурност без участието на жените, и подчертава значението на участието на жените в преговорите и мисиите;
48. подчертава, че повтарящият се проблем, пред който са изправени въоръжените сили на държавите, в полза на които се провеждат мисиите на Европейския съюз, е недостигът на оборудване, който представлява пречка за успеха на учебителните мисии; изтъква затрудненията при доставянето на подходящо оборудване в разумни срокове, по-специално поради тромавостта на процедурите за обществени поръчки; счита, че постигането на положителни резултати по отношение на обучението и консултациите в полза на армиите на трети държави няма да бъде възможно занапред без капацитет за придружаване на тези усилия с полезни и координирани програми за доставки на оборудване; приветства инициативата „Изграждане на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието“, която доведе до преразглеждането през 2017 г. на Инструмента, допринасящ за стабилността и мира, което позволи да се финансират учебителни дейности, както и доставката на несмъртоносно оборудване за въоръжените сили на трети държави; отбелязва, че до настоящия момент са извършени три проекта: в Мали, в Централноафриканската република и в Буркина Фасо; изтъква решителното искане на местното население за подкрепа в областта на обучението и на доставката на оборудване;
49. изразява съжаление във връзка с проблема със сформирането на силите, по-конкретно при иницирането на военни мисии; подчертава, че EUTM Сомалия изпитва затруднения при набирането на необходимите сили; отбелязва, че на последната обща конференция за сформирани сили от 4 юни 2019 г. беше посочена възможност за неуспех на мисията поради липса на персонал; отбелязва, че в текущите военни операции на Съюза участват средно само десетина държави членки; подчертава, че компетентността, професионализмът и отдадеността на служителите на място представляват ключови елементи на успеха на дадена

мисия; призовава държавите членки за по-решителен ангажимент във връзка с качеството на персонала, изпращан в мисиите, и за увеличаване на процента на запълване на длъжностите в мисиите;

50. призовава Съвета да обясни защо някои мисии продължават, въпреки че тяхната ограничена военна или гражданска цел вече е постигната; счита за целесъобразно да се извърши оценка на всички настоящи мисии, за да се определи кои от тях са все още от значение; счита, че Съюзът трябва да съсредоточи усилията си върху мисиите, в които той има най-голяма добавена стойност; подкрепя създаването и спазването на обективни критерии, които дават възможност за измерване на тази добавена стойност и за вземане на решение за продължаване на дадена мисия;
51. отбелязва решението от 26 септември 2019 г. за удължаване с шест месеца – до 31 март 2020 г. – на морската операция на Европейския съюз в Средиземно море (EUNAVFOR MED Sophia); изразява дълбоко съжаление във връзка с продължилото замразяване на военноморското присъствие; изтъква неотложната необходимост от постигане на споразумение между държавите членки и призовава за завръщане на военноморските средства и пълно изпълнение на мандата;
52. счита, че въпросът за финансирането на мисиите и операциите по линия на ОПСО е от съществена важност за устойчивостта на тази политика; подчертава значението на преразглеждането на механизма Athena, с цел да се направи механизмът за финансиране на военните операции и мисии по линия на ОПСО по-ефективен; във връзка с това подкрепя предложението на ЗП/ВП, с подкрепата на Комисията, за създаване на Европейски механизъм за мир, с който ще се финансира част от разходите за дейностите на Съюза в областта на отбраната, включително общите разходи за военните операции по линия на ОПСО и свързаните с изграждането на военния капацитет на партньори; изразява надежда, че държавите членки ще постигнат бързо споразумение за въвеждането на този инструмент; подчертава значението на облекчаването на финансовите правила на Съюза, с цел да се подобри неговата способност за реагиране в кризисни ситуации и за изпълнение на разпоредбите на Договора от Лисабон; призовава държавите членки и Комисията да обмислят гъвкав механизъм, позволяващ да се помага на държавите членки, желаещи да участват в мисия по линия на ОПСО, да покриват разходите за нея, което ще улесни тяхното решение да започнат дадена мисия или да я подкрепят; отбелязва, че този инструмент би отговарял изцяло на целите за стратегическа автономност на Съюза в оперативната област;
53. призовава ЗП/ВП да се консултира редовно с Европейския парламент относно всички основни аспекти и решения на общата политика на сигурност и отбрана; във връзка с това счита, че с Парламента следва да се провеждат предварително консултации относно стратегическото планиране на мисиите по линия на ОПСО, относно промяната на техния мандат и възможността да бъдат прекратени;
54. подкрепя създаването на Способностите за планиране и провеждане на военни операции (МРСС) за изпълнителните мисии, които дават възможност за провеждане на всички военни операции по линия на ОПСО; призовава за засилено сътрудничество между МРСС и Способностите за планиране и провеждане на граждански операции; отбелязва проблемите с набирането на

кадри и предоставянето на средства, за да бъдат МРСС напълно ефективни; приканва ЕСВД да превърне МРСС от виртуален субект с длъжности с множество разпределения в силен военен субект, който да може да планира и провежда целия спектър от военни операции, предвидени в член 43, параграф 1 от ДЕС;

55. констатира неуспеха на бойните групи на Съюза, които от създаването си през 2007 г. насам никога не са били разгръщани и са използвани само като средство за трансформиране на европейските въоръжени сили, именно поради сдържаността на държавите членки, поради сложността на тяхното прилагане и финансиране, противоречаща на първоначалната цел за бързина и ефикасност; счита, че системата на бойните групи на ЕС следва да бъде пресруктурирана, да бъде допълнително развита от политическа гледна точка и с ефективно финансиране да стане функционираща, използвана, бърза и ефикасна; призовава за повторна оценка и съживяване на проекта за бойните групи на основата на извлечените поуки;
56. изтъква, че клаузата за взаимна помощ (член 42, параграф 7 от ДЕС), която беше задействана веднъж, а именно в случай на въоръжено нападение на територията на държава членка, свидетелства за солидарността между държавите членки; отбелязва при все това, че условията за задействане на посочения член, както и тези за изискваната помощ, никога не са били ясно определени; призовава за точни насоки за осигуряване на ясно определена рамка за бъдещото задействане и оперативно прилагане на този инструмент, за повече дискусии относно опита със задействането на тази правна клауза, както и за съвместни усилия за изясняване на нейния обхват;
57. припомня, че в клаузата за солидарност (член 222 от ДФЕС) също се предвижда възможност за Съюза и държавите членки да предоставят помощ на държава членка, която е пострадала от терористично нападение или природно или причинено от човека бедствие; припомня, че в Стратегията на ЕС за киберсигурност от 2013 г. се посочва, че „особено сериозен киберинцидент или кибератака може да бъде достатъчно основание държава членка да се позове на клаузата на ЕС за солидарност (член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз)“; припомня, че Решение 2014/415/ЕС на Съвета относно договореностите за прилагане от страна на Съюза на клаузата за солидарност постановява, че с клаузата за солидарност Съюзът се призовава да мобилизира всички инструменти на свое разположение, включително структурите, разработени в рамките на ОПСО; призовава държавите членки да разгледат възможността за задействане на клаузата за солидарност в бъдеще;
58. изразява убеждение, че изпълнението на мисиите и операциите по линия на ОПСО трябва да бъде придружено от гъвкави инструменти, за да се улесни способността на ЕС и неговите държави членки да се ангажират с гарантирането на стратегическата автономност на Европа, в служба на стабилността на европейския континент; подчертава във връзка с това ефикасността на модулните, поливалентни и действително оперативни структури на командване, като Европейския военен корпус – Еврокорпус; отбелязва, че мисиите на този щаб бяха успешно разширени и диверсифицирани: между 2015 и 2018 г. Европейският корпус беше изпратен четири пъти в рамките на мисии на ЕС за обучение в Мали и в Централноафриканската република (EUTM Мали и EUTM RCA); призовава

държавите членки и Комисията да последват този пример за гъвкаво и оперативно сътрудничество, което вече доказва своята стойност и ефективност;

59. изразява очакването си Съюзът да използва ефективно всички съществуващи инструменти на политиките в рамките на ОВППС и ОПСО в областта на дипломатията, сътрудничеството, развитието, хуманитарната помощ, управлението на конфликти и опазването на мира; припомня, че военните и гражданските инструменти на ОПСО не могат в никакъв случай да бъдат единственото решение на въпросите, свързани със сигурността, и че винаги следва да се възприема „интегриран подход“; счита, че единствено използването на всички тези инструменти въз основа на „интегриран подход“ ще осигури необходимата гъвкавост за ефективно постигане на най-амбициозните цели в областта на сигурността;
60. припомня по-успешното разрешаване на конфликти, когато в хода на целия процес се зачитат паритетното участие и равенството между половете; призовава за засилено участие на жените и повече ръководни длъжности за жени в такива мисии, за по-систематично интегриране на принципа на равенство между половете в мисиите по линия на ОПСО, както и за активен принос към прилагането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността; приканва ЕСВД и държавите членки да предприемат амбициозни стъпки, така че да увеличат представителството на жените сред международните експерти на всички равнища на мисиите и операциите по линия на ОПСО, евентуално чрез специален план за действие, целеви стимули и кариерно планиране за жени или механизми за наемане, които гарантират по-добро представителство;
61. приканва ЗП/ВП да провежда редовни консултации с Парламента по неотложни въпроси, свързани с прилагането на ОПСО; изразява убеждение, че ЗП/ВП или подходящо длъжностно лице на ЕСВД, упражняващо пряк надзор над структурите на командване на ОПСО и участващо в разработването, провеждането и оценката на текущите граждански и военни операции, следва своевременно да информира Парламента относно важните промени в структурата на всички такива операции, по-специално по отношение на цялостното им естество, мандат, продължителност или ранно прекратяване;
62. подчертава нарастващата и незаменима роля на жените в мироопазващите мисии и в политиката на сигурност и отбрана и призовава ВП/ЗП да води диалог с Парламента относно инструментите, които следва да бъдат въведени, и действията, които следва да бъдат предприети;
63. подчертава необходимостта от по-нататъшно развитие на парламентарния и демократичен характер и измерение на ОПСО; изразява убеждение, че една ефективна, съобразена с предизвикателствата за сигурността през XXI век, обща политика за сигурност и отбрана (ОПСО) трябва да бъде придружена от компонент на строг парламентарен контрол и високи стандарти за прозрачност на национално равнище и на равнище ЕС; счита, че укрепването на парламентарното измерение на ОПСО отговаря на искането на гражданите на ЕС за сигурност, мир и повече сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между държавите членки;

Способности и промишленост

64. подчертава, че постигането на европейска стратегическа автономност задължително се основава на увеличаване на капацитета на държавите членки и на техните бюджети за отбрана, както и на укрепването на европейската технологична и промишлена база в областта на отбраната;
65. отбелязва, че военната и космическата промишленост са изправени пред безпрецедентна световна конкуренция и големи технологични промени с появата на високи технологии (роботика, изкуствен интелект, кибертехнологии и др.);
66. приветства значителния обрат в тенденцията към съкращаване на бюджетите за отбрана; във връзка с това призовава държавите членки да инвестират интелигентно увеличените разходи в програми за сътрудничество; счита, че това следва да бъде подкрепено и насърчено на равнището на ЕС; насърчава държавите членки да увеличат своите разходи за отбрана с 2% от БВП;
67. приветства неотдашните усилия на институциите на ЕС и на държавите членки, последвали публикуването на „Глобалната стратегия на ЕС“, с цел да се вдъхне нов живот на някои съществуващи инструменти на ОПСО и да се приложат изцяло разпоредбите, предвидени от Договора от Лисабон; подчертава, че понастоящем тези обещаващи амбиции трябва да бъдат консолидирани и последвани от конкретни действия, така че да допринасят ефикасно за сигурността на европейския континент и държавите в непосредствено съседство с него;
68. отбелязва със задоволство предложението на Комисията от 2 май 2018 г. за създаване на бюджетен ред в размер на 13 милиарда евро, предназначен за сътрудничество в областта на отбраната, в следващата многогодишна финансова рамка (МФР) в подкрепа на съвместните научни изследвания и развитие на способностите в областта на отбраната; отбелязва, че това предложение, което отразява безпрецедентен ангажимент от страна на Комисията, подлежи на единодушното одобрение на държавите членки в следващата МФР и впоследствие на Европейския парламент;
69. приветства предложението на Комисията от юни 2017 г. за създаване на Европейски фонд за отбрана (ЕФО), който да координира, допълва и разширява националните инвестиции в отбраната, да насърчава сътрудничеството между държавите членки с цел разработването на ултрамодерни и оперативно съвместими отбранителни технологии и оборудване и да оказва подкрепа за иновативна и конкурентоспособна европейска отбранителна промишленост в рамките на целия Съюз, което включва и трансгранични МСП; отбелязва, че това предложение е първата инициатива, съгласно която средства на Общността се използват пряко в подкрепа на общи проекти за сътрудничество на ЕС в областта на отбраната; признава, че това е важно постижение за европейската отбрана, както в политически, така и в индустриален план; отбелязва, че ЕФО би могъл да финансира научноизследователската и развойна дейност за структурни проекти, като например бъдещата европейска система за въздушна отбрана, танкове, тежки транспортни самолети или европейска система за противоракетна отбрана, както и проекти от малък и среден мащаб, които създават иновативни, ориентирани към

бъдещето решения в областта на отбраната; приветства работната програма за 2019 г. за подготвително действие, която ще заделни 25 милиона евро за научните изследвания, съсредоточени върху овладяването на електромагнитния спектър и бъдещите революционни технологии в областта на отбраната, две ключови области за запазване на технологичната независимост на Европа в дългосрочен план; приветства също така приемането от Комисията през март 2019 г. на първата Европейска програма за промишлено развитие в областта на отбраната (EDIDP), която предвижда съфинансиране от 500 милиона евро за общото развитие на отбранителните способности през периода 2019 – 2020 г. и публикуването на девет покани за представяне на предложения за 2019 г., включително Eurodrone (Евродрон), който е ключова способност за стратегическата автономност на Европа; подчертава, че през 2020 г. ще последват още дванадесет покани за представяне на предложения, които обхващат приоритетни въпроси във всички области (въздух, суша, море, киберпространство и космос); отбелязва връзката между решенията за придобиване, взети днес от държавите членки, и перспективите за промишлено и технологично сътрудничество по линия на ЕФО;

70. приветства ефективното осъществяване на постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) като съществена стъпка към засилено сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между държавите членки; подчертава, че тази разпоредба, въведена с Договора от Лисабон от 2009 г. (член 46 от ДЕС), е правно обвързваща и включва набор от амбициозни ангажименти, които да позволят на европейските държави, които желаят това, да постигнат по-бърз напредък по общите проекти в областта на отбраната; потвърждава ролята, която ПСС може да играе за структуриране на европейското търсене; отбелязва, че значителен брой проекти, които отговарят на условията за участие в EDIDP, се разработват в рамките на ПСС и могат освен това да се възползват от по-високи равнища на получаване на безвъзмездни средства; подкрепя пълната съгласуваност между проектите по линия на ПСС и ЕФО;
71. изтъква, че е наложително съгласуване между ПСС, координирания годишен преглед на отбраната (КГПО), въведен през 2017 г., и ЕФО за укрепване на отбранителните способности на държавите членки и оптимизиране на техните бюджетни разходи в тази област; отново подлага на критика факта, че до момента не е направена стратегическа обосновка на мерките от гледна точка на политиката в областта на отбраната; във връзка с това призовава Съвета и Комисията съвместно с Европейския парламент да изготвят Бяла книга на ЕС за сигурност и отбрана като вид междуинституционално споразумение и стратегически документ за отбранителната промишленост за периода 2021 – 2027 г.; подчертава, че новите проекти следва да бъдат част от плана за развитие на способностите, който ще позволи засилване на сътрудничеството между държавите членки с цел преодоляване на разликите в капацитета чрез работата на Европейската агенция по отбрана; счита, че КГПО следва ефективно да допринася за хармонизация и допълняемост на инвестициите и на способностите на националните въоръжени сили, като по този начин се гарантира стратегическата и оперативна автономност на ЕС и се даде възможност на държавите членки да инвестират по-ефективно в областта на отбраната;
72. приветства пълната координация между пътната карта за развитие на

способностите, съставена от Европейската агенция по отбрана, и планирането на способностите, извършено до момента, които демонстрират наличието на широка оперативна съвместимост между армиите на държавите – членки на ЕС, които са членки и на НАТО;

73. подчертава значението на военната мобилност; приветства предложението на Комисията за отпускане на 6,5 милиарда евро за проекти за военна мобилност в следващата МФР; подчертава необходимостта от напредък в областта на военната мобилност както за ЕС, така и за НАТО; приветства факта, че този проект е част от ПСС; подчертава, че военната мобилност е изправена пред две предизвикателства: оптимизиране на процедурите и разширяване на инфраструктурата; изтъква, че колективната сигурност и отбрана на държавите – членки на ЕС, както и тяхната способност да се намесват при кризи в чужбина, зависят основно от способността за свободно и бързо придвижване на съюзнически войски и граждански персонал за управление на кризи, както и на материали и оборудване между териториите на отделните държави членки и извън границите на ЕС; подчертава, че военната мобилност е стратегически инструмент, който ще позволи на ЕС да преследва ефективно своите интереси в областта на сигурността и отбраната, по начин, който се допълва с други организации, като например НАТО;
74. поставя въпроса за бавното стартиране на 34-те проекта в рамките на ПСС и забавянето при стартирането на трета вълна от 13 проекта, като се има предвид че нито един от тях не е започнал понастоящем, и подчертава необходимостта от конкретни срокове за осъществяване на проектите и от по-ясна представа за това, до което ще доведат техните крайни продукти; отбелязва, че само четири проекта ще достигнат първоначалния си оперативен капацитет през 2019 г.; изтъква липсата на амбиция и мащаб на някои проекти, които не позволяват преодоляването на най-очевидните пропуски в способностите, особено тези от първата вълна, които са предимно проекти, свързани със способностите, включващи възможно най-голям брой държави членки; призовава ЗП/ВП незабавно да информира Парламента кои проекти по линия на ПСС следва да бъдат прекратени предсрочно и на какво основание; отбелязва, че исканото разширяване на участието в проекти по линия на ПСС не следва да застрашава високото ниво на амбиции на участващите държави членки; счита, че участието на трети държави и на субекти от трети държави в ПСС трябва да се извършва при строго определени условия, предвидени от самото начало и основаващи се на установена и действителна реципрочност; във връзка с това обръща внимание на правата на Европейския парламент, произтичащи от решението на Съда на ЕС по дело С-658/11 ; призовава държавите членки да представят проекти със стратегическо европейско измерение, като по този начин се укрепи европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ), за да се отговори пряко на оперативните нужди на европейските въоръжени сили;
75. приканва Съвета да приеме позицията на Парламента относно член 5 от бъдещия регламент за създаване на Европейски фонд за отбрана; подчертава необходимостта от незабавно финализиране на ЕФО; припомня, че този инструмент все още не е окончателно одобрен, като през април 2019 г. беше постигнато само частично и политическо споразумение по въпроса; подчертава, че е важно да се запази позицията на Европейския парламент относно размера на

фонда, отворения характер по отношение на трети държави и въвеждането на подходяща политика в областта на интелектуалната собственост, свързана със сигурността и отбраната, с цел защита на резултатите от научните изследвания; призовава Комисията да обвърже участието на трети държави с реципрочно отваряне на пазара на отбранително оборудване; припомня във връзка с това силно чувствителния и стратегически характер – както за промишлената конкурентоспособност, така и за стратегическата автономност на Съюза – на научните изследвания в областта на отбраната; призовава за надлежно отчитане на първите поуки, извлечени от изпълнението на EDIDP (по-специално по отношение на прилагането на дерогациите за допустими субекти), на пилотния проект и на подготвителното действие за научни изследвания в областта на отбраната; призовава държавите членки да участват пълноценно в процеса на вземане на решения, тъй като те са крайните клиенти на отбранителната промишленост, с цел да се гарантира, че включените програми съответстват на стратегическите потребности на ОПСО и на държавите членки; счита, че успехът на ЕФО ще зависи от способността му да интегрира специфичните потребности на отбраната на участващите държави, да насърчава отбранителни материали, които могат да бъдат използвани, и да гарантира наличието на достатъчни бюджетни средства, като същевременно избягва дублирането на промишлено ноу-хау, допълва националните инвестиции в областта на отбраната, не позволява прекаленото усложняване на сътрудничеството, което следва да се основава на обща стандартизация и оперативна съвместимост на въоръжението и военното оборудване в ЕС; счита, че развитието на европейската отбранителна промишленост, съчетано с регулиране на достъпа на субекти, контролирани от трети страни извън ЕС, до проекти, финансирани от фонда, се вписва напълно в европейската амбиция за стратегическа автономност и не е в разрез с интересите на ЕС и неговите държави членки в областта на сигурността и отбраната;

76. изразява надежда, че при никакви обстоятелства решенията относно участието на трети страни в проекти по линия на ПСС няма да поставят под въпрос условията, договорени в преговорите относно ЕФО и EDIDP, като се има предвид, че финансирането на тези програми откроява европейската добавена стойност;
77. подчертава стратегическото измерение на космическия сектор за Европа, счита, че една амбициозна космическа политика може да даде действителен принос за засилване на ОПСО, и изтъква необходимостта от постигането на напредък в развитието на технологии, които имат както граждански, така и военни приложения, и са в състояние да гарантират стратегическата автономност на Европа; приветства включването в следващата МФР на предложението за регламент на Комисията за създаване на космическа програма на Съюза и на Агенция на Европейския съюз за космическата програма, с цел насърчаване на водещата роля на ЕС в областта на космическото пространство; отново заявява предложението си за финансиране на тази програма с до 16,9 милиарда евро; приветства напредъка, постигнат на равнището на спътниковите услуги в ЕС („Галилео“, „Коперник“ и EGNOS); подчертава, че е необходимо, с оглед на автономността на ЕС при вземането на решения и осъществяването на операции, Съюзът да разполага с адекватни сателитни средства в областта на сателитните изображения, събирането на информация, комуникациите и наблюдението на космическото пространство; подчертава колко важно е за ЕС да разполага с автономен достъп до космическото пространство; счита, че космическите услуги

следва да бъдат изцяло приведени в действие, за да подкрепят мисиите и операциите по линия на ОПСО със сателитни изображения с висока разделителна способност; подчертава необходимостта да се финансират – чрез ЕФО – промишлени проекти с космическо измерение, в които Съюзът може да допринесе реална добавена стойност;

78. подчертава, че комуникациите чрез спътник са съществени елементи за отбраната, сигурността, хуманитарната помощ, действията за реакция при извънредни ситуации и каналите за дипломатическа комуникация и представляват ключов елемент на гражданските мисии и военните операции; приветства новата инициатива за правителствени сателитни комуникации (GOVSATCOM), която ще допринесе значително за укрепване на стратегическата автономност на Съюза, като предоставя на държавите членки гарантиран достъп до сигурни спътникови телекомуникации;
79. призовава за спешен анализ на евентуалните приложения на геопропространствените възможности на сателитния център на Европейския съюз (SatCen) за граждански цели; счита, че освен в областта на сигурността, сателитните възможности на ЕС следва да бъдат използвани в подкрепа на дейностите на ЕС и държавите членки, свързани с мониторинга на миграцията, селското стопанство, управлението на горите, търсенето на природни ресурси, сигурността на границите, състоянието на айсбергите и много други;
80. подчертава уязвимостта на космическите инфраструктури по отношение на смущения, атаки или редица други заплахи, в това число сблъсъци с космически отпадъци или с други сателити; подчертава отново значението на това да се подсилят критичната инфраструктура и критичните комуникации, както и разработването на устойчиви технологии; счита, че е необходимо да се укрепят способностите за справяне с възникването на заплахи в областта на космическото пространство, и приветства предложението на Комисията в рамките на космическата програма, насочено към подобряване на настоящите услуги за космическо наблюдение и проследяване (КНП);
81. подчертава, че понастоящем все по-голям брой сили притежават военни способности в космическото пространство; припомня принципа за неразполагане на оръжия в космическото пространство, установен от международното право; отбелязва обаче, че някои сили са нарушили този принцип и са внесли предложение за законодателство за създаване на „космическа армия“, и вече определят космическото пространство като среда за въоръжен конфликт; счита, че Съюзът трябва да осъди тази тенденция за разполагане на оръжия в космическото пространство, както и използването на възпиращи фактори, с цел да се нанесат тежки удари върху космическите средства на противника, тъй като тези явления са признаци за ситуация на стратегическа нестабилност;
82. счита, че бъдещата генерална дирекция в Комисията, отговаряща за отбранителната промишленост и космическото пространство, следва да анализира взаимодействията между европейските космически програми и Европейския план за действие в областта на отбраната от ноември 2016 г., за да се гарантира цялостна съгласуваност на тази стратегическа област;

83. изразява убеждение, че Съюзът има жизненоважен интерес от създаването на безопасна и открита морска среда, която позволява свободното преминаване на стоки и хора; подчертава, че свободата на корабоплаването има първостепенно значение и не може да бъде подкопавана; отбелязва, че повечето стратегически активи, критични инфраструктури и капацитет са под контрола на държавите членки и че тяхната готовност за повишаване на степента на сътрудничество е от съществено значение за европейската сигурност; потвърждава отново ролята на Съюза в предоставянето на морска сигурност в световен план и подчертава значението на развитието на съответните военни и граждански способности; във връзка с това приветства приемането през юни 2018 г. на преразгледания план за действие на Стратегията за морска сигурност на ЕС;
84. счита, че Съюзът и неговите държави членки са изправени пред безпрецедентна заплаха под формата на кибератаки, киберпрестъпност и тероризъм от страна както на държавни, така и на недържавни субекти; подчертава, че киберинцидентите много често съдържат трансграничен елемент и следователно засягат повече от една държава – членка на ЕС; счита, че естеството на кибератаките ги прави заплаха, която изисква реакция на равнището на Съюза, включително способности за обща аналитична подкрепа; насърчава държавите членки да си предоставят взаимно помощ в случай на кибератака, извършена срещу някоя от тях;
85. счита, че е от съществено значение ЕС и НАТО не само да продължат, но и да засилят споделянето на разузнавателна информация, за да могат да се идентифицират официално извършителите на кибератаки и съответно да бъде възможно налагането на рестриктивни санкции на отговорните за тях лица; счита за необходимо да се поддържа активно взаимодействие между ЕС и НАТО в областта на киберсигурността и отбраната чрез участие в киберучения и съвместни обучения;
86. призовава за стабилен източник на финансиране за отдела за стратегически комуникации на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), като се заделят значителни средства за Оперативната група на ЕС за стратегическа комуникация с Източното съседство (East StratCom);
87. настоятелно призовава ЕСВД и Съвета да активизират настоящите си усилия за подобряване на киберсигурността, по-специално за мисиите по линия на ОПСО, наред с другото чрез предприемане на мерки на равнището на ЕС и на държавите членки за смекчаване на заплахите за ОПСО, например чрез изграждане на устойчивост посредством образование, обучение и учения, както и чрез рационализиране на образованието и обучението в ЕС в областта на киберотбраната;
88. приветства усилията за укрепване на капацитета на Съюза за справяне със заплахи, определяни като „хибридни“, които включват комбинация от двусмислени позиции, пряк и непряк натиск и съчетаване на военни и невоенни способности, и са част от континуум от вътрешни и външни предизвикателства, пред които е изправен ЕС; отбелязва обсъжданията относно задействането на клаузата за взаимна помощ във връзка с хибридни заплахи, така че Съюзът да разполага с ефективна обща реакция;

89. признава нарастващото значение на способностите за кибернетично и автоматизирано разузнаване; подчертава, че те създават заплахи за всички държави членки и институции на ЕС; призовава всички институции и държави – членки на ЕС, да продължат да подобряват своите кибернетични и автоматизирани технологии; насърчава освен това сътрудничеството в областта на технологичния напредък в това отношение;
90. признава все по-важното място, което изкуственият интелект (ИИ) заема в европейската отбрана; отбелязва по-специално многобройните военни приложения, произтичащи от овладяването на изкуствения интелект за управление и стимулиране на оперативната среда, за подпомагане на процеса на вземане на решения, за откриване на заплахи и за обработка на събраните разузнавателни данни; подчертава, че разработването на надежден изкуствен интелект в областта на отбраната е съществено за гарантирането на европейската стратегическа автономност по отношение на капацитета и оперативните способности; призовава Съюза не само да запази, но и да увеличи инвестициите си в тази област, и по-специално в революционните технологии чрез съществуващите инструменти (Европейския фонд за отбрана, Европейския съвет по иновациите, бъдещата програма „Хоризонт Европа“, програмата „Цифрова Европа“); призовава Съюза да участва активно в регулиране на световно равнище на смъртоносните автономни оръжейни системи;
91. отбелязва, че нововъзникващите технологии, включително изкуственият интелект, които се използват в оръжейните системи, трябва да се развиват и прилагат съгласно принципите на отговорните иновации и етичните принципи, като например отчетност и съответствие с международното право; подчертава, че като взема предвид силно противоречивата концепция за пълно автономни оръжейни системи, ЕС трябва да проучи възможностите на изкуствения интелект и в същото време да гарантира пълното зачитане на правата на човека и на международното право;
92. отбелязва, че според доклада на Европол от 2019 г. относно обстановката и тенденциите във връзка с тероризма, през 2018 г. се е наблюдавало общо засилване на терористичната пропаганда и публикациите по отношение на химически, биологични, радиологични и ядрени (ХБРЯ) заплахи, като пречките за придобиване на знания относно използването на ХБРЯ оръжия са намалели; подчертава в тази връзка необходимостта от повишаване на химическата, биологичната, радиологичната и ядрената сигурност в Европа;
93. признава, че новите способности ще създадат нови възможности, за да могат звената на мястото на провеждане на операциите да си сътрудничат в едно многоизмерно цифрово пространство и да останат защитени в почти реално време, особено когато 5G се комбинира с други иновации като защитния облак и отбранителните системи срещу свръхзвукови оръжия;
94. подчертава, че като че има предвид, че като рискът от разпространение и използване на химически оръжия представлява сериозна заплаха за международния мир и сигурност, ЕС трябва да продължи да оказва силна и съгласувана подкрепа в политическо и финансово отношение на Организацията за забрана на химическото оръжие (ОЗХО) при изпълнението на нейния мандат и че

ЕС трябва да засили устойчивостта си спрямо хибридните и химическите, биологичните, радиологичните и ядрените заплахи;

95. отбелязва, че сътрудничеството в областта на капацитета все още е на ранен етап от развитието си, преди Съюзът и неговите държави членки да могат да се възползват от конкретните резултати от едно интензивно и задълбочено сътрудничество; изразява убеждение, че оперативното изпълнение на европейските амбиции е дългосрочно действие, което се основава на постоянна политическа воля от страна на държавите членки; подчертава необходимостта от гъвкаво сътрудничество благодарение на гъвкави и модулни инструменти, които улесняват сближаването на стратегическите култури и оперативната съвместимост между партньорите, изявили желание на доброволен принцип и разполагащи със съответния капацитет; насърчава спонтанното сътрудничество или споделянето на механизми като ЕАТС (Европейско командване на въздушния транспорт), които вече са доказали ефективността си, и подкрепя неговото разширяване, така че да обхване и други области (хеликоптери, медицинска помощ);
96. подчертава необходимостта от прилагане на принципа на равенство между половете в действията на ЕС по линия на ОПСО, като се има предвид ролята на жените във войната и процесите на стабилизиране след конфликт и изграждане на мир; подчертава необходимостта от справяне с проблема с основаното на пола насилие като инструмент за водене на война в региони на конфликт; подчертава, че войната се отразява по-неблагоприятно на жените, отколкото на мъжете; приканва ЕС и неговите международни партньори активно да включват жените в процесите на установяване на мир и стабилизация, както и да се погрижат за специфичните им нужди във връзка със сигурността;
97. отбелязва нарастващото значение на сигурността на космическото пространство и сигурността на сателитите; подчертава значението на Сателитния център на Европейския съюз и отправя искане към агенцията да анализира и да изготви доклад относно безопасността и/или уязвимостта на сателитите на ЕС и на държавите членки спрямо космически отпадъци, кибератаки и преки ракетни нападения;

Сътрудничество в областта на отбраната и партньорства по линия на ОПСО

98. подчертава, че амбицията за европейска стратегическа автономност се основава на способността на европейците да действат в защита на своите интереси, или самостоятелно, или за предпочитане в рамките на институционално сътрудничество (НАТО, ООН);
99. счита, че многостранното сътрудничество е ценност от решаващо значение за сигурността и отбраната, и подчертава, че ЕС ще се превърне в ефективен и надежден участник в сигурността само ако неговите действия се основават на устойчиво сътрудничество и стратегически партньорства с държави и организации, които споделят ценностите на ЕС; приветства освен това приноса на партньорите по линия на ОПСО за мисиите и операциите на ЕС;
100. подчертава, че партньорствата и сътрудничеството с държави и организации,

които споделят ценностите на ЕС, допринасят за ефективността на ОПСО; приветства приноса на партньорите по линия на ОПСО за текущи мисии и операции на ЕС, което допринася за укрепването на мира, регионалната сигурност и стабилност;

101. подчертава, че ЕС и Обединеното кралство ще продължат да споделят същата стратегическа среда и същите заплахи за мира и сигурността в тях след излизането на Обединеното кралство от ЕС, и следователно счита, че е от съществено значение да се поддържа солидно, тясно и привилегировано сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство в областта на отбраната и сигурността след Брексит; подчертава, че дейностите в сътрудничество с Обединеното кралство ще дадат възможност на Съюза да разполага с капацитет на най-високо равнище по отношение на капацитета и оперативните способности; счита, че би било неуместно сътрудничеството в областта на отбраната да предвижда систематично изключване на Великобритания; предлага сключването на договор за защита и сигурност с Обединеното кралство, който да му позволи да участва, доколкото е възможно, в инструментите на Съюза;
102. обръща внимание на основната роля на НАТО в областта на колективната отбрана, както изрично се посочва в Договора за функционирането на Европейския съюз; изразява убеждението си, че стратегическото партньорство между ЕС и НАТО е от съществено значение за справяне с предизвикателствата в областта на сигурността, пред които е изправена Европа и съседните ѝ държави; подчертава, че сътрудничеството между ЕС и НАТО следва да бъде укрепващо и за двете страни, да зачита изцяло специфичните характеристики и роли на всяка от двете институции и да продължи да се осъществява при пълно зачитане на принципите на приобщаване и реципрочност, както и на автономност при вземането на решения от двете организации, по-специално когато става въпрос за общи интереси или интереси на ЕС; приветства сътрудничеството между ЕС и НАТО чрез учението „Защитник на Европа 20“ и счита, че последното е реална възможност за проверка на способността на Европа да реагира срещу актове на агресия, както и за преглед на напредъка и подобренията на трансграничната и военната мобилност;
103. отбелязва значението на партньорството между ЕС и ООН при разрешаването на международни конфликти и в дейностите за изграждане на мира; призовава двете организации да продължат да координират усилията си в районите, в които осъществяват важни граждански и военни мисии, с цел да се избегне дублирането и да се увеличат максимално полезните взаимодействия;
104. подчертава значението на сътрудничеството между Съюза и други международни институции, по-специално Африканския съюз и Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ); счита, че Съюзът следва също така да засили диалога и сътрудничеството с трети държави, споделящи неговите ценности и стратегически приоритети, както и с регионалните и подрегионалните организации;
105. успоредно със сътрудничеството и институционалните партньорства подкрепя съчетаването на различни гъвкави, разнообразни, отворени и същевременно оперативни, амбициозни и взискателни формати на сътрудничество, както в

рамките на структурите на ЕС, НАТО и ООН, така и извън тях, което би могло да улесни съвместните ангажименти в различни операции и по този начин да засили оперативните цели на Съюза; във връзка с това подчертава, че примерите за сътрудничество, като Европейската инициатива за намеса, скандинавското сътрудничество в областта на отбраната, Вишеградската група и нарастващата интеграция на въоръжените сили на Германия и Нидерландия се вписват в логиката на засилване на военното сътрудничество между държавите членки;

106. признава, че политическата и икономическата стабилност, наред с военните способности и сътрудничеството в Субсахарска Африка, са от ключово значение за ограничаване на разрастването на джихадистката активност и миграционните кризи, както и за борбата с разпространението и влиянието на екстремизма;
107. признава и подкрепя мисията на Европейския съюз за съдействие в областта на граничния контрол (EUBAM) в Либия, която оказва помощ за прехода към демокрация, предоставя услуги, свързани с обучението и консултирането в областта на граничната сигурност и работи за развитието на граничната сигурност на Либия по суша, въздух и вода;
108. призовава ЕС да спазва ангажиментите си, поети на четвъртата среща на високо равнище Африка – ЕС, за подкрепа на икономическата и политическата стабилност и на капацитета на африканските резервни сили;
109. насърчава държавите членки да продължават да си сътрудничат с Африканския съюз и да изпълняват поетите до момента ангажименти;
110. признава нарастващата политическа, икономическа и екологична стойност, както и стойността по отношение на сигурността и стратегическата стойност на Северния полярен кръг; настоятелно призовава държавите членки да продължат да си сътрудничат с Арктическият съвет по всички въпроси, които са от интерес за ЕС, както и да разработят всеобхватна стратегия за региона;

Институционална рамка

111. счита, че напредъкът, постигнат в областта на европейската отбрана, открива възможност за важни структурни промени; посреща със задоволство обявяването на създаването на Генерална дирекция „Отбранителна промишленост и космическо пространство“ в Комисията под ръководството на члена на Комисията, отговарящ за вътрешния пазар; приветства факта, че тази нова ГД ще отговаря за подкрепата, координацията и допълването на действията на държавите членки в областта на европейската отбрана и по този начин ще допринесе за укрепването на европейската стратегическа автономност; отбелязва определянето на петте ѝ основни задачи (изпълнение и контрол на ЕФО, създаване на отворен и конкурентен европейски пазар на отбранително оборудване, изпълнение на плана за действие за военната мобилност, укрепване на силна и иновативна космическа промишленост, изпълнение на бъдещата космическа програма); призовава Комисията да предостави повече подробности относно ролята и отговорностите на новата ГД; насърчава Комисията да представи план, в който се очертава по какъв начин тя ще координира работата си с тази на други структури, работещи в областта на политиката за отбрана с други

отговорности (Европейската агенция по отбрана, ЕСВД и др.), за да се постигне максимална ефикасност при използването на наличните ресурси и да се гарантира ефективното сътрудничество;

112. се ангажира да осигури проследяване и строг парламентарен контрол на мисиите, инструментите и инициативите, разработвани в областта на европейската отбрана; призовава ЗП/ВП, Съвета и съответните различни европейски структури да докладват редовно пред подкомисията по сигурност и отбрана относно изпълнението на своя мандат;
113. призовава за изготвяне на европейска стратегия за отбрана, необходимо допълнение към глобалната стратегия от 2016 г., като по този начин се създаде рамка за насоки и планиране, които са абсолютно необходими за ефективното прилагане на новите инструменти и средства;
114. подчертава, че наред със зачитане на традициите на военен неутралитет в няколко държави членки, е от решаващо значение да се гарантира подкрепата на гражданите на ЕС за поддържане на политическата амбиция на политиката на ЕС в областта на отбраната; подчертава факта, че според последните проучвания на общественото мнение три четвърти от гражданите на ЕС подкрепят засилено сътрудничество между държавите членки в областта на сигурността и отбраната, като по този начин подкрепят обща политика за сигурност и отбрана за държавите членки – дял, който от 2004 г. насам неизменно надхвърля 70%;
115. призовава за предприемането на последователни стъпки, имащи за цел обща политика в областта на отбраната (член 42, параграф 2 от ДЕС) и в крайна сметка обща отбрана, като същевременно се укрепват подходите за предотвратяване и разрешаване на конфликти, включително чрез увеличаване на финансовите, административните и човешките ресурси, предназначени за медиация, диалог, помирение, изграждане на мира и незабавно реагиране при кризи;
116. счита, че Бяла книга на ЕС относно сигурността и отбраната би била основен стратегически инструмент за укрепване на управлението на политиката на ЕС в областта на отбраната, както и че при постепенно определяне на рамката на Европейския съюз за отбрана, тази Бяла книга би осигурила стратегическо дългосрочно планиране и би позволила постепенното синхронизиране на отбранителните цикли в държавите членки; призовава Съвета и ЗП/ВП да изготвят такъв инструмент с цел включването му, наред с другото, в планирането на многогодишната финансова рамка (МФР), и с допълнителната цел за осигуряване на съгласуваност между плана за изпълнение на Глобалната стратегия на ЕС в областта на сигурността и отбраната, координирания годишен преглед на отбраната (КГПО) и ПСС;
117. припомня съществуването на член 44 от ДЕС, който предвижда допълнителни разпоредби за гъвкавост и въвежда възможността за поверяване на изпълнението на задачи по управление на кризи на група държави членки, които биха изпълнявали такива задачи от името на ЕС и под политическия контрол и стратегическото ръководство на Комитета по политика и сигурност и ЕСВД;
118. подчертава, че предстоящата конференция за бъдещето на Европа следва да включва обсъждане на бъдещия Европейски съюз за отбрана, и по-специално

необходимостта от създаване на европейска сила за намеса, която да разполага с достатъчно ефективни отбранителни способности, за да се ангажира с мироопазване и предотвратяване на конфликти, както и с укрепване на международната сигурност в съответствие с Устава на ООН и задачите, посочени в член 43, параграф 1 от ДЕС;

119. предупреждава относно многообразието на институционалните участници и припокриванията в областта на отбраната на ЕС; призовава всички заинтересовани страни да разгледат възможностите за подобряване на тази среда, така че тя да стане по-разбираема за гражданите, с по-голяма степен на институционална логика и последователност и по-ефективна по отношение на постигането на резултати;
120. призовава за обмисляне на ролята, която Европейската агенция по отбрана следва да играе за постепенното определяне на рамката на една обща политика на отбрана на ЕС;

o

o o

121. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, на Съвета, на члена на Комисията, отговарящ за вътрешния пазар, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на генералния секретар на Организацията на обединените нации, на генералния секретар на НАТО, на агенциите на ЕС в областта на космическото пространство, сигурността и отбраната, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

ПОЗИЦИЯ НА МАЛЦИНСТВОТО

4.12.2019 г.

съгласно член 55, параграф 4 от Правилника за дейността
Членовете на ЕП от групата GUE/NGL Йозлем Демирел, Мик Уолас, Йоргос
Георгиу

В доклада се описва нестабилността в съседните на ЕС държави, но не отразява ескалиращата роля на ЕС. Поставя стратегическата военна автономност като основна цел и поради това призовава за сливането на външната и вътрешната сигурност, военните сили, включително промяната и разполагането на бойни групи, изграждането на военнопromишлен комплекс, увеличаването на разходите за отбрана и популяризирането на целта на НАТО (минимум 2% от БВП за разходи за отбрана).

Възразяваме срещу доклада, тъй като в него:

- се приветства създаването на ГД „Отбрана“;
- се подкрепя промяна на парадигмата в посока на отбранителен/военен Съюз, препоръчва постоянното структурирано (военно) сътрудничество като правно обвързващо;
- се настоява за финализиране на Европейския фонд за отбрана, приветства се разработването на технологии и оборудване за въоръжаване (система за въздушна отбрана, евродрон, танкове, овладяване на електромагнитния спектър);
- се настоява за нови военни технологии, като изкуствен интелект, роботика, автономни оръжия, финансирани и от гражданските бюджети на ЕС („Цифрова Европа“, бъдеща програма за научни изследвания);
- се насърчава милитаризацията на космическото пространство за засилване на политиката на отбрана на ЕС;
- се защитава идеята за военна мобилност, за да се улесни бързото разполагане на военни части в рамките на ЕС и извън него (6,5 милиарда евро), за сметка на проекти за гражданска инфраструктура;
- засилено сътрудничество между ЕС и НАТО.

Настояваме за:

- стриктно тълкуване на член 41, параграф 2 от ДЕС, който забранява използването на бюджета на ЕС за военни операции или операции в областта на отбраната;
- прекратяване на всички свързани с отбраната програми на ЕС и преминаване към граждански и дипломатически подход за разрешаването на конфликти;
- радикално (включително ядрено) разоръжаване на равнището на ЕС и на световно равнище; активна подкрепа за режимите за разоръжаване (Договор за ликвидиране на ракетите със среден обхват на действие, АТТ, ТPNW).

27.11.2019

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по външни работи

относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана – годишен доклад за 2018 г.
(2019/2135(INI))

Докладчик по становище: Естебан Гонсалес Понс

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по конституционни въпроси приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че при настоящата обстановка, свързана с глобалната сигурност, при която някои нации се дистанцират от мултилатерализма, неразделна част от стратегическата автономност на ЕС следва да бъде независимият капацитет за гарантиране на сигурността на неговите граждани във връзка с все по-големия брой заплахи (в т.ч. въоръжени конфликти в близост до ЕС, кибератаки и кампании за дезинформация), заедно с активно насърчаване на мира, стабилността, правата на човека и демокрацията в съседните на ЕС региони и извън тях, както и насърчаването на ценностите, които той застъпва;
2. подчертава, че наред със зачитане на традициите на военен неутралитет в няколко държави членки, е от решаващо значение да се гарантира подкрепата на гражданите на ЕС за поддържане на политическата амбиция на политиката на ЕС в областта на отбраната; подчертава факта, че според последните проучвания на общественото мнение три четвърти от гражданите на ЕС подкрепят засилено сътрудничество между държавите членки в областта на сигурността и отбраната, като по този начин подкрепят обща политика за сигурност и отбрана за държавите членки – дял, който от 2004 г. насам неизменно надхвърля 70%;
3. констатира, че Съюзът закъснява с реакцията и с адаптацията си – в политически, дипломатически и военен план – към новите кризи и към този нов международен контекст; счита, че в конкретната област на отбраната политическото нежелание за прилагане в пълна степен на силните разпоредби, предвидени в европейските договори и в многобройните форми на сътрудничество между държави членки, отслабиха способността на Съюза да играе решаваща роля във външните кризи;
4. призовава за предприемането на последователни стъпки, имащи за цел обща политика в областта на отбраната (член 42, параграф 2 от ДЕС) и в крайна сметка

- обща отбрана, като същевременно се укрепват подходите за предотвратяване и разрешаване на конфликти, включително чрез увеличаване на финансовите, административните и човешките ресурси, предназначени за посредничество, диалог, помирение, укрепване на мира и незабавно реагиране при кризи;
5. поради това призовава Европейския съвет да поеме решителен ангажимент по отношение на дългосрочното развитие на Европейския съюз за отбрана, с ясна пътна карта; също така настоятелно призовава Европейския съвет да премине от гласуване с единодушие към гласуване с квалифицирано мнозинство в областта на ОВППС и ОПСО там, където Договорът за Европейския съюз го позволява, включително относно решения, засягащи граждански мисии по линия на ОПСО; признава освен това, че никоя страна не е в състояние сама да се изправи пред предизвикателствата във връзка със сигурността, които възникват за европейския континент и непосредствените му съседи;
 6. приветства осъществяването на постоянното структурирано сътрудничество (ПСС), предвидено в член 42, параграф 6 и член 46 от ДЕС, като първа съществена стъпка в тази насока и към засилено сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между държавите членки; подчертава, че държавите членки имат възможност, в съответствие с вътрешните правила за управление, да включат Комисията в работата на проекти, свързани с ПСС;
 7. приветства политическите насоки на новоизбрания председател на Комисията Урсула фон дер Лайен, чиято рамка има пряко „геополитическо“ измерение, и подчертават необходимостта от предприемане на допълнителни решителни стъпки през следващите пет години за постигане на истински Европейски съюз за отбрана; освен това приветства допълнителните ангажименти за изпълнение на изразяваното от дълго време искане на Парламента за придаване на по-голяма институционална видимост на отбраната, като израз на тези ангажименти е предложеното създаване на специална генерална дирекция за тази цел;
 8. приветства факта, че наскоро няколко държави членки призоваха за създаването на съвет за сигурност на ЕС с цел координиране на политиките на държавите членки в областта на отбраната, по-специално по отношение на киберсигурността и борбата с тероризма, и съвместно разработване на стратегията на ЕС в областта на отбраната; счита, че по-специално институционалното измерение на тази концепция трябва да бъде допълнително дефинирано и да се извърши съответна оценка на добавената ѝ стойност;
 9. счита, че една Бяла книга на ЕС относно сигурността и отбраната би била основен стратегически инструмент за укрепване на управлението на политиката на ЕС в областта на отбраната, както и че при постепенно определяне на рамката на Европейския съюз за отбрана, тази Бяла книга би осигурила стратегическо дългосрочно планиране и би позволила постепенното синхронизиране на отбранителните цикли в държавите членки; призовава Съвета и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията („върховен представител/заместник-председател“) да изготвят такъв инструмент с цел включването му, наред с другото, в планирането на многогодишната финансова рамка (МФР), и с допълнителната цел за осигуряване на съгласуваност между

плана за изпълнение в областта на сигурността и отбраната на Глобалната стратегия на ЕС, координирания годишен преглед на отбраната (КГПО) и ПСС;

10. подчертава, че Бялата книга на ЕС следва също така да описва възможните сценарии за евентуални бъдещи военни операции и да разглежда въпроса как и при какви обстоятелства са налице подходящи и легитимни основания за разполагане на мисии по линия на ОПСО за справяне с кризисни ситуации, хуманитарни кризи и конфликти;
11. счита, че КГПО като инструмент следва да бъде реформиран, така че да предвижда по-стратегическо прилагане в съответствие с актуализираната глобална стратегия на ЕС; подчертава, че по-нататъшното развитие на стратегическата автономност на ЕС, основаваща се на ПСС, ще изисква обсъждане на мащаба на проектите, разработвани под неговата егида; подчертава, че е необходимо разясняване на взаимодействието между различните инициативи, предприети от държавите членки чрез ПСС, по-специално във връзка с проекти като Европейски сили за намеса, рамкова държава, съвместни сили за разполагане или Еврокорпус, тъй като те разчитат на различни степени на институционално сътрудничество;
12. подчертава, че по-задълбочена интеграция в областта на сигурността и отбраната следва да означава и по-голям демократичен контрол посредством парламентарен контрол; затова отново изтъква необходимостта от засилване на ролята на Парламента в тази област, а именно чрез създаване на пълноправна комисия по сигурност и отбрана, работата на която следва да се допълва от съвместни междупарламентарни заседания между представители на националните парламенти и членове на Европейския парламент; призовава правителствата на държавите членки да се ангажират и да включат националните си парламенти във вземането на решения в областта на ОПСО;
13. припомня съществуването на член 44 от ДЕС, който предвижда допълнителни разпоредби за гъвкавост и въвежда възможността за поверяване на изпълнението на задачи по управление на кризи на група държави членки, които биха изпълнявали такива задачи от името на ЕС и под политическия контрол и стратегическото ръководство на Комитета по политика и сигурност (КПС) и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД);
14. отново изтъква необходимостта от премахване на пречките пред разполагането на бойните групи на ЕС и счита, че изискването за единодушие в Съвета застрашава самата цел на тези групи, а именно да действат като военен капацитет за бързо реагиране при възникващи кризи и конфликти по света; счита, че е необходимо тези групи да бъдат превърнати в постоянни многонационални единици и призовава съществуващите европейски военни структури да бъдат интегрирани в институционалната рамка на ЕС;
15. подчертава, че предстоящата конференция за бъдещето на Европа следва да включва обсъждане на бъдещия Европейски съюз за отбрана, и по-специално необходимостта от създаване на европейска сила за намеса, която да разполага с достатъчно ефективни отбранителни способности, за да се ангажира с мироопазване и предотвратяване на конфликти, както и с укрепване на

международната сигурност в съответствие с Устава на ООН и задачите, посочени в член 43, параграф 1 от ДЕС;

16. предупреждава относно многообразието на институционалните участници и припокриванията в областта на отбраната на ЕС; призовава всички заинтересовани страни да разгледат възможностите за подобряване на тази среда, така че тя да стане по-разбираема за гражданите, с по-голяма степен на институционална логика и последователност и по-ефективна по отношение на постигането на резултати;
17. настоятелно призовава Съвета, с оглед на перспективата за оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС, да приеме спешни мерки относно участието на трети страни в ПСС;
18. потвърждава ангажимента на Съюза към НАТО, който остава основен стълб на общата ни сигурност; отбелязва обаче, че тясното сътрудничество между ЕС и най-близките му съюзници не следва да възпрепятства създаването на Европейския съюз за отбрана;
19. счита, че една конкурентоспособна отбранителна промишленост е от решаващо значение за Европа; предупреждава, че въпреки усилията, положени през последните години, както в случая с Европейската програма за промишлено развитие в областта на отбраната (EDIDP) и Европейския фонд за отбрана (ЕФО), различните национални разпоредби, процедурите за лицензиране и списъци за контрол върху износа, както и липсата на обмен на информация, продължават да бъдат основните пречки пред изграждането на истинска и ефективна европейска отбранителна промишленост;
20. подчертава своята подкрепа за създаването на автономен капацитет на ЕС за разузнаване, който следва да засили общите усилия за сигурност и да гарантира оперативната съвместимост между националните разузнавателни служби;
21. призовава за обмисляне на ролята, която Европейската агенция по отбрана следва да играе за постепенното определяне на рамката на една обща политика на отбрана на ЕС;
22. подчертава, че е необходимо Европейската агенция по отбрана да бъде укрепена, като ѝ се предоставят необходимите ресурси и политическа подкрепа и по този начин ѝ бъде дадена възможност да играе водеща и координираща роля в ОПСО на ЕС, включително в развитието на способностите, научноизследователската дейност и възлагането на обществени поръчки; отново заявява мнението си, че това ще се осъществи най-добре чрез финансиране на разходите за персонал и текущите разходи на Агенцията от бюджета на Съюза;
23. отбелязва, че клаузата за взаимна помощ (член 42, параграф 7 от ДЕС) се съсредоточава върху задълженията на държавите членки (а не на самия ЕС), докато клаузата за солидарност (член 222 от ДФЕС) предвижда Съюзът и неговите държави членки да действат съвместно, но и двете клаузи въвеждат обвързващи ангажименти между държавите членки, като и двете предвиждат основания за използване на „всички налични средства“ при поискване; поради това счита, че са напълно оправдани допълнителни разяснения относно начина, по

който двете клаузи се задействат, прилагат и взаимно се обосновават, особено когато причинителят на заплахата е неясен;

24. отново заявява, че член 42, параграф 7 от ДЕС създава клауза за взаимна помощ в контекста на колективна сигурност; подчертава, че член 42, параграф 7 от ДЕС, използван само един път досега, може да представлява катализатор за по-нататъшното развитие на политиката на ЕС в областта на сигурността и отбраната и това да доведе до по-големи ангажименти от страна на всички държави членки; изразява съжаление във връзка с факта, че условията за задействие на посочения член, както и тези за изискваната помощ, никога не са били ясно определени; призовава за анализ на прилагането на клаузата за взаимна помощ и за изготвяне на допълнителни насоки относно нейното бъдещо прилагане;
25. подчертава, че клаузата за солидарност (член 222 от ДФЕС) също предоставя на Съюза и на държавите членки възможността да предоставят помощ на държава членка, която е обект на терористично нападение или жертва на природно или предизвикано от човека бедствие; припомня, че в Стратегията на Европейския съюз за киберсигурност от 2013 г. се посочва, че „особено сериозен киберинцидент или атака биха могли да представляват достатъчно основание за държава членка да се позове на клаузата за солидарност на ЕС“, а именно член 222 от ДФЕС; припомня също така, че Решение № 2014/415/ЕС на Съвета от 24 юни 2014 г. относно договореностите за прилагане от страна на Съюза на клаузата за солидарност¹ постановява, че клаузата за солидарност призовава Съюза да мобилизира всички инструменти, с които разполага, включително структурите, разработени в рамките на ОПСО; призовава държавите членки да разгледат възможността за задействие на клаузата за солидарност в бъдеще.

¹ ОВ L 192, 1.7.2014 г, стр. 53.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	25.11.2019
Резултат от окончателното гласуване	+: 17 -: 4 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Gerolf Annemans, Catherine Bearder, Gabriele Bischoff, Damian Boeselager, Geert Bourgeois, Richard Corbett, Pascal Durand, Daniel Freund, Esteban González Pons, Maria Grapini, Brice Hortefeux, Laura Huhtasaari, Aileen McLeod, Giuliano Pisapia, Paulo Rangel, Antonio Maria Rinaldi, Domènec Ruiz Devesa, Antonio Tajani, Guy Verhofstadt, Loránt Vincze
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Brando Benifei, Jorge Buxadé Villalba, Cristian Ghinea, Danuta Maria Hübner, Helmut Scholz, Sven Simon

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

17	+
PPE	Esteban González Pons, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Paulo Rangel, Sven Simon, Antonio Tajani, Loránt Vincze
RENEW	Catherine Bearder, Pascal Durand, Cristian Ghinea, Guy Verhofstadt
S&D	Brando Benifei, Gabriele Bischoff, Richard Corbett, Maria Grapini, Giuliano Pisapia, Domènec Ruiz Devesa

4	-
ECR	Jorge Buxadé Villalba
GUE/NGL	Helmut Scholz
ID	Laura Huhtasaari, Antonio Maria Rinaldi

4	0
ECR	Geert Bourgeois
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Daniel Freund, Aileen McLeod

Note: Gerolf Annemans (ID) expressed his intention to vote against the opinion but could not participate in the electronic roll-call vote since he forgot his voting card.

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	4.12.2019
Резултат от окончателното гласуване	+: 41 -: 22 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Bănescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Kinga Gál, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Attila Ara-Kovács, Andrea Bocskor, Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Kris Peeters, Bert-Jan Ruissen, Mick Wallace, Javier Zarzalejos, Bernhard Zimniok
Заместници (чл. 209, пар. 7), присъстващи на окончателното гласуване	Heidi Hautala, Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

41	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Andrea Boeskor, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Kinga Gál, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Attila Ara-Kovács, Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos

22	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Geoffrey Van Orden, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
VERTS/ALE	Gina Dowding, Heidi Hautala, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

2	0
NI	Fabio Massimo Castaldo
S&D	Sergei Stanishev

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“